

УДК 351.74:261.7

А.О. Надежденко

ORCID: 0000-0002-1774-5952

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ: КОНЦЕПЦІЯ COMMUNITY POLICING У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Стаття присвячена комплексному дослідженню трансформації правоохоронної функції держави, зосереджуючись на впровадженні стратегічної моделі Community Policing (CoP) як сервісно-орієнтованої парадигми взаємодії поліції та суспільства. Актуальність обраної теми зумовлена необхідністю розбудови стійкої архітектури національної безпеки в умовах сучасних загроз, де рівень соціальної згуртованості та довіри до інститутів правопорядку стає визначальним чинником стабільності держави. Звернення до моделі соціального партнерства є необхідним для розуміння переходу від авторитарно-контрольних методів до людиноцентристського підходу в діяльності правоохоронних органів.

У роботі детально розглядається філософська та практична сутність концепції Community Policing, де поліція інтерпретується не як відокремлений орган державного примусу, а як інтегрована в громаду сервісна служба. Підкреслюється, що ключовим завданням такої взаємодії є децентралізація процесу ідентифікації правових загроз, де пріоритети діяльності формуються з безпосереднім урахуванням думки населення. Особлива увага приділяється зміні критеріїв оцінки ефективності: рівень довіри громадян стає головним показником успішності роботи поліції, що корелюється з принципами «м'якого права» та міжнародними стандартами.

На основі вивчення міжнародних практик досліджується ефективність конкретних інструментів CoP, зокрема програм сусідського спостереження, функціонування спільних координаційних рад та проєктів цифрової превенції. Аналізується досвід побудови особистих довірчих відносин між офіцером та мешканцями, а також реалізація мультидисциплінарних стратегій, де синергія поліції та соціальних служб дозволяє ефективно захищати вразливі категорії населення. Окремо розглядаються вітчизняні ініціативи, такі як проєкт «Поліцейський офіцер громади», що довели свою життєздатність навіть у складних умовах воєнного стану.

У статті проводиться ґрунтовний аналіз еволюції стратегії розвитку Національної поліції України до 2030 року, де Community Policing постає як проактивна модель, що передбачає системне запобігання проблемам ще до їх виникнення за допомогою сучасних технологій та AI-аналітики.

Зрештою, підкреслюється, що ідеї соціального партнерства та колективної відповідальності стали фундаментом для формування сталого безпечового середовища. Виявлено, що адаптація передових методів взаємодії дозволяє змістити акцент з кількісних показників на якісні критерії — відчуття захищеності та довіру, що відповідає демократичним стандартам правової держави.

Ключові слова: Community Policing, соціальне партнерство, Національна поліція України, публічна безпека, сервісно-орієнтована модель, поліцейський офіцер громади, превентивна діяльність, довіра населення.

DOI 10.34079/2518-1319 -2026-16-31-258-265

Постановка проблеми. У сучасній архітектурі національної безпеки особливе місце посідає трансформація правоохоронної функції держави від авторитарно-контрольної моделі до сервісно-орієнтованої парадигми. В умовах динамічних внутрішніх та зовнішніх загроз стійкість держави безпосередньо залежить від рівня соціальної згуртованості та довіри між інститутами правопорядку та суспільством. Одним із найбільш ефективних інструментів забезпечення внутрішньої стабільності є концепція Community Policing (CoP) — стратегічна модель взаємодії, що базується на постійному партнерстві Національної поліції, органів місцевого самоврядування та населення.

Актуальність дослідження цієї моделі зумовлена необхідністю створення ефективного механізму забезпечення публічної безпеки, де поліція функціонує не як відокремлений контролюючий орган, а як сервісна служба, інтегрована в соціальне середовище. Концепція CoP передбачає децентралізацію процесу ідентифікації правових загроз, де пріоритети діяльності поліції на конкретній території обслуговування формуються з безпосереднім урахуванням думки громади.

Такий людиноцентристський підхід дозволяє не лише ефективно запобігати правопорушенням, а й трансформувати соціальну відповідальність у спільний ресурс для розбудови безпечного простору.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретико-методологічне підґрунтя функціонування поліції в сучасних демократичних суспільствах дедалі частіше спирається на людиноцентристські моделі правоохоронної діяльності. У сучасному науковому дискурсі концепція Community Policing (CoP) диференціюється не лише як прикладний метод превенції правопорушень, а як фундаментальний архітектурний механізм формування консолідованого безпекового простору на рівні територіальних громад.

Вагомий внесок у розробку теоретичних та практичних аспектів взаємодії органів і підрозділів Національної поліції з населенням зробили такі вітчизняні дослідники, як Волуйко О.М., Буга Г.С., Григоренко І.А., Князєв С.М., Лебедева Н.В., Назимко Є.С., Сліпченко Т.О. та інші провідні науковці. Попри значний масив напрацювань, системний аналіз свідчить, що окремі складники Community Policing у вітчизняній юридичній науці все ще потребують додаткового опрацювання. Зокрема, поза увагою залишаються питання нормативно-правової верифікації критеріїв оцінки ефективності такої взаємодії та адаптації міжнародного досвіду до специфічних соціокультурних умов функціонування українських громад.

Метою статті є аналіз теоретичних та практичних аспектів впровадження моделі Community Policing як стратегічної парадигми трансформації національної поліції від мілітарно-контрольного органу до сервісно-орієнтованої служби.

Виклад основного матеріалу. Сучасна трансформація правоохоронної системи передбачає докорінний перегляд ролі поліції в суспільстві — від органу державного примусу до сервісної служби, орієнтованої на потреби громадян. У центрі цієї трансформації перебуває концепція Community Policing (взаємодія поліції з громадою) — це філософія та стратегія діяльності поліції, яка базується на партнерстві між правоохоронцями, населенням та місцевою владою для спільного вирішення проблем безпеки.

Спираючись на історичний досвід, Т. Сліпченко доводить, що ефективність правоохоронної діяльності за моделлю CoP вимірюється не видимими ознаками боротьби зі злочинністю, а рівнем спокою в громаді, що корелюється з принципами Роберта Піля. Сучасна інтерпретація цієї стратегії виникла як антитеза професійному поліціюванню 1980-х років, яке через надмірну увагу до технологій та регламентів

штучно дистанціювало правоохоронців від населення (Сліпченко, 2022, с. 155).

Сучасний стан розвитку правоохоронних систем характеризується глобальним визнанням парадигми Community Policing, яка за останні десятиліття набула статусу провідної організаційної моделі в розвинених демократіях. Попри концептуальну варіативність її інтерпретації та специфіку імплементації в різних національних контекстах, досвід таких держав, як, Великобританія, США, Канада Бельгія, Болгарія, Кіпр, Чехія, Данія, Німеччина, Естонія, Іспанія, Ірландія, Італія, Латвія, Литва, Нідерланди та Польща, засвідчує успішну апробацію ідеї соціального партнерства.

У сучасній архітектурі публічної безпеки Community Policing постає як гнучкий механізм взаємодії, чий зміст частіше розкривається через практичні рекомендації, ніж через галузеві закони. Розглядаючи цю модель як систему партнерства, що базується на принципах «м'якого права», можна ідентифікувати різні вектори її реалізації у світовій практиці. Відсутність жорсткої нормативної регламентації компенсується використанням адаптивних підходів, де форми співпраці поліції та громади визначаються специфічними локальними потребами. Такий підхід дозволяє трансформувати загальні ідеї соціального партнерства у конкретні інструменти забезпечення правопорядку, порівняльний аналіз яких наведено нижче (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняння моделей Community Policing у країнах Європи

Країна	Ключові особливості та форми взаємодії	Результати та акценти
Великобританія	Програма «Сусідське спостереження» (Neighbourhood watch); збір громадою даних про криміногенні локації; патрулювання командами району (neighbourhood teams).	Акцент на індивідуальній відповідальності мешканців; фінансування через місцеві бюджети.
Швеція	Створення багаторівневих рад: від Національної поліцейської ради до окружних органів, сформованих місцевою владою.	Глибока інтеграція поліцейських структур у систему місцевого самоврядування.
Польща	Впровадження СоР як філософії «відкритих дверей»; стимулювання локальних ініціатив для превенції правопорушень.	Визначення безпеки як ключового чинника підвищення якості життя громади.
Україна	Обов'язкове врахування громадської думки; реалізація проєктів «Поліцейський офіцер громади» та «Сусідська варта».	Легітимація сервісної функції; довіра громадян - основний індикатор ефективності.

Як бачимо, аналіз міжнародних практик підтверджує, що ефективність поліції корелюється з рівнем її залученості у життя громади. Слідуючи цим тенденціям, реформування правоохоронної системи України змістило акценти з репресивного втручання на сервісно-орієнтовану діяльність.

Згідно зі ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію» (Закон України №580-VIII, 2015), ключовим завданням відомства є надання поліцейських послуг, що охоплюють не лише боротьбу зі злочинністю, а й соціальну підтримку громадян. Важливою інновацією є зміна критеріїв оцінки професійної діяльності: відповідно до ч. 3 ст. 11 цього ж Закону, рівень довіри населення стає головним показником ефективності роботи. Найбільш яскравим втіленням цієї норми став проєкт «Поліцейський офіцер

громади», де правоохоронець стає частиною громади, а його успішність оцінюється безпосередньо місцевими мешканцями, а не лише статистичними показниками (Лебедева, 2020, с. 137). В умовах війни актуальність проєкту посилилася завдяки постійній присутності офіцера на місцях, що забезпечує оперативне реагування на безпекові виклики, надання гуманітарної допомоги та створення осередків підтримки (пунктів обігріву) безпосередньо на базі поліцейських станцій.

Формування цілісного безпекового простору на сучасному етапі базується на синергії професійної діяльності правоохоронних органів та активної залученості територіальних громад, правовим підґрунтям якої виступає Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» (Закон України № 1835-III, 2000). Практична реалізація цієї взаємодії простежується у діяльності громадських формувань, як-от «Муніципальна дружина», «Сусідська варта», «Чужий в селі» (Українська Гельсінська спілка з прав людини, 2023, с. 19-20) та інших ініціативах.

Запозичена з міжнародного досвіду практика neighborhood watch полягає в тому, що мешканці одного селища або двору багатопверхового будинку об'єднуються в групи, ділять між собою зміни та патрулюють місцевість (наприклад, наглядають за запаркованими автівками або дитячими майданчиками). У випадках, коли мешканці помічають щось підозріле або небезпечне, вони викликають поліцію. Так у більшості країн наголос у правоохоронній діяльності органів публічного адміністрування робиться на превентивній діяльності за допомогою громадськості (Назимко, Буга, Князев, 2023, с. 186).

Таким чином, виступаючи у ролі активних спостерігачів, учасники такої взаємодії не замінюють правоохоронців, а оперативно інформують їх про підозрілих осіб, правопорушення чи інфраструктурні проблеми, що в умовах війни набуло особливої актуальності через трансформацію діяльності груп у напрямку контролю за комендантською годиною, упорядкування укриттів та сприяння енергетичній безпеці громад тощо.

Практика впровадження Community Policing в Україні свідчить, що ефективність безпекових ініціатив безпосередньо залежить від системної комунікації між офіцерами поліції та громадою, яка базується на принципах партнерства, прозорості та спільної відповідальності.

Згідно зі стратегією Національної поліції, ця модель реалізується через активне залучення жителів до ідентифікації проблем, врахування громадської думки при плануванні роботи та розробку локальних програм безпеки на основі реальних потреб населення. Відповідно до Стратегії розвитку Національної поліції України на 2026–2030 роки (Наказом МВС № 733, 2025), модель Community Policing трансформується з окремого проєкту в інтегральну складову візії поліції як сервісно-орієнтованої структури, де «технології – дрони, камери, AI-аналітика – працюють пліч-о-пліч з людським інстинктом. Вона не лише карає, а й запобігає, захищає вразливих і будує мости довіри з суспільством» (Карпович, 2026).

Отже, сьогодні ціллю та стратегічним шляхом розвитку Community Policing є перехід від реактивної до проактивної моделі, що передбачає повну зміну парадигми «Post Factum» на користь системного запобігання проблемам ще до їхнього виникнення. Де модель правоохоронної діяльності Community Policing, виступає як концептуальна «дорожня карта» здійснення превентивної діяльності Національною поліцією в об'єднаній територіальній громад (Іщенко, 2023, с. 121). Цей підхід вимагає налагодження тісної взаємодії з громадою для ідентифікації потенційних загроз на ранніх стадіях, що дозволяє припиняти девіантну поведінку ще на етапі її зародження та ефективно запобігати розвитку криміногенних тенденцій. Таким чином, поліція

трансформується з репресивного механізму в сервісну службу, яка інвестує ресурси у створення безпечного середовища та довгострокове розв'язання проблем громади, а не лише бореться з їхніми наслідками. Кінцевою метою є не кількість затриманих, а створення сталого безпечного простору, де мешканці відчують захищеність завдяки відсутності самих приводів для втручання поліції.

Реалізація такої амбітної мети в українських реаліях потребує не лише теоретичного обґрунтування, а й глибокого вивчення вже апробованих інструментів, які довели свою ефективність у демократичних суспільствах. Саме європейський досвід демонструє, як загальні принципи проактивності втілюються у життєздатні проекти, адаптовані до конкретних соціальних запитів.

Особливий інтерес для адаптації в українських реаліях становлять наступні кейси (Лебедева, 2018, с. 117-119):

- цифрова превенція (Чехія). Проект «Безпечна Прага онлайн» демонструє ефективність зосередження зусиль на захисті дітей від кіберзлочинності через навчання не лише правоохоронців, а й освітян та психологів;
- мережева взаємодія (Данія). Досвід проекту «Ваш поліцейський» підтверджує, що особисті довірчі стосунки між офіцером та мешканцями конкретної території (через участь у бізнес-клубах та вуличне спілкування) є фундаментом для запобігання конфліктам ще до стадії їх переростання у правопорушення;
- мультидисциплінарний підхід (Фінляндія). Проект «Якір» ілюструє синергію поліції, органів охорони здоров'я та соціальних служб у боротьбі з ювенальною злочинністю та домашнім насильством, що дозволяє розірвати «замкнене коло» маргіналізації молоді;
- комунікаційні стратегії (Румунія). Проекти «Великі поради маленьким людям» (використання ігрових персонажів для виховання правосвідомості у дітей) та «Безпечна старість» (захист майна літніх людей спільно з банківськими установами) розкривають потенціал СоР у роботі з вразливими категоріями населення.

Зазначені практики підкреслюють, що сутність СоР полягає не лише у зміні методів патрулювання, а у розбудові стратегічних відносин за принципом «знизу догори», де думка громади стає орієнтиром для ухвалення поліцейських рішень.

Водночас імплементація таких ініціатив потребує зваженого підходу, оскільки ефективність партнерства залежить не лише від активності поліції, а й від готовності самого суспільства до діалогу. Необхідно розуміти, що запозичення закордонних моделей є лише частиною комплексного процесу розбудови національної системи безпеки.

Звісно, community policing не є універсальною панацеєю, а виступає критично важливим інструментом для трансформації поліції у відкриту та підзвітну структуру. Таким чином, інтеграція європейських проектів у вітчизняну правоохоронну практику дозволяє змістити акцент з кількісних показників на якісні критерії — відчуття безпеки та довіру громадян. Спільна ідентифікація ризиків та колективна відповідальність стають тими важелями, що перетворюють поліцію на органічну частину соціальної структури громади.

Висновки. Сучасна парадигма забезпечення публічної безпеки та порядку дедалі більше зміщується в бік впровадження моделі community policing. Важливо констатувати, що зазначений підхід не є вичерпним вирішенням комплексу безпекових проблем, а виступає одним із ключових інструментів забезпечення відкритості та підзвітності поліції перед територіальною громадою. Це цілісна філософія щоденної операційної діяльності, побудована на засадах безперервної комунікації та соціального партнерства.

Фундаментальною характеристикою community policing є перехід до взаємодії на договірних засадах, що має чітке нормативно-правове регулювання як на державному, так і на регіональному рівнях. Така легітимізація дозволяє трансформувати декларативні наміри у функціональні механізми практичної реалізації громадського контролю та запровадити систему прозорої звітності правоохоронних органів.

Ефективність цієї моделі безпосередньо корелює з рівнем координаційної активності між поліцією та інститутами громадянського суспільства. Спільне обговорення та стратегічне планування превентивної діяльності, заходів з охорони правопорядку та протидії злочинності дозволяють оптимізувати розподіл ресурсів і підвищити адресність безпекових послуг.

Таким чином, community policing інтегрує поліцію в соціальну структуру громади не як зовнішній регуляторний чинник, а як сервісно-орієнтовану інституцію. Лише через систематичний діалог, спільну ідентифікацію ризиків та колективну відповідальність можливе формування сталого безпекового середовища, що відповідає демократичним стандартам правової держави.

Бібліографічний список

- Сліпченко, Т. 2022. Community policing як партнерство між поліцією та громадою: європейський досвід. *Актуальні проблеми правознавства*. №30. С. 154-158. DOI: 10.35774/app2022.02.154
- Закон України Про Національну поліцію № 580-VIII від 02.07.2015. *Верховна Рада України* [онлайн]. Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>>
- Лебедева, Н. 2020. Реформування підрозділу дільничний офіцер поліції за проектом «Поліцейський офіцер громади» в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. №9. С. 137-140. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.9.24>
- Закон України Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону № 1835-III від 22.06.2000. *Верховна Рада України* [онлайн]. Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1835-14#Text>>
- Українська Гельсінська спілка з прав людини. 2023. Впровадження «Community Policing» в умовах війни та воєнного стану. [онлайн]. Доступно: <<https://www.helsinki.org.ua/wp-content/uploads/2023/03/Vprovadzhennia-Community-Policing-v-umovakh-viyny-ta-voiennoho-stanu.pdf>>
- Назимко, Є.С., Буга, Г.С., Князев, С.М. 2023. Поняття community policing. *Правова позиція*, № 2 (39). С. 184-187. DOI <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2023-2.37>
- Наказ МВС Стратегія розвитку Національної поліції України на 2026–2030 роки № 733 від 21.10.2025. [онлайн]. Доступно: <<https://npu.gov.ua/static-objects/npu/sites/1/uploaded-files/prezantaciia-strategiyi-rozvitku.pdf>>
- Карпович, Б. 2026. Національна поліція це: серце безпеки України [онлайн]. Доступно: <<https://www.karpaty.net.ua/nacjonalna-policziya-cze-sercze-bezpeky-ukrayiny/>>
- Іващенко, І.В. 2023. Community Policing як «дорожня карта» здійснення превентивної діяльності національною поліцією в об'єднаній територіальній громаді. *Держава та регіони. Серія: Право*. №4(82). Т. 2. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2023.4.2.22>
- Лебедева, Н.В. 2018. Проекти взаємодії поліції з населенням як засіб реалізації інституту партнерства в Європі. *Право і суспільство*. 2018. № 4, ч. 2. С. 115–120. [онлайн]. Доступно: <https://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/4_2018/part_2/22.pdf>

References:

- Slipchenko, T., 2022. Community policing yak partnerstvo mizh politsiieiu ta hromadoiu: ievropeyskyi dosvid (Community policing as a partnership between the police and the community: European experience). *Aktualni problemy pravoznnavstva*, 30, s. 154-158. DOI: 10.35774/app2022.02.154. (in Ukrainian)
- Zakon Ukrainy Pro Natsionalnu politsiiu № 580-VIII vid 02.07.2015 (Law of Ukraine On the National Police No. 580-VIII of July 2, 2015). *Verkhovna Rada Ukrainy*. (online) Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>> (in Ukrainian)
- Lebedieva, N., 2020. Reformuvannia pidrozdilu dilnychnyi ofitser politsii za proiekтом «Politseiskyi ofitser hromady» v Ukraini (Reforming the unit of the precinct police officer under the "Community Police Officer" project in Ukraine). *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*, 9, s. 137-140. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.9.24> (in Ukrainian)
- Zakon Ukrainy Pro uchast hromadian v okhoroni hromadskoho poriadku i derzhavnoho kordonu № 1835-III vid 22.06.2000 (Law of Ukraine On the participation of citizens in the protection of public order and the state border No. 1835-III of June 22, 2000). *Verkhovna Rada Ukrainy*. (online) Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1835-14#Text>> (in Ukrainian)
- Ukrainska Helsinska spilka z prav liudyny, 2023. Vprovadzhennia «Community Policing» v umovakh viiny ta voiennoho stanu (Implementation of "Community Policing" in conditions of war and martial law). (online) Available at: <<https://www.helsinki.org.ua/wp-content/uploads/2023/03/Vprovadzhennia-Community-Policing-v-umovakh-viyny-ta-voiennoho-stanu.pdf>> (in Ukrainian)
- Nazymko, Ye.S., Buha, H.S. and Kniaziev, S.M., 2023. Poniattia community policing (The concept of community policing). *Pravova pozytsiia*, 2 (39), s. 184-187. DOI <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2023-2.37> (in Ukrainian)
- Nakaz MVS Stratehiia rozvytku Natsionalnoi politsii Ukrainy na 2026–2030 roky № 733 vid 21.10.2025 (Strategy for the development of the National Police of Ukraine for 2026–2030 No. 733). (online) Available at: <<https://npu.gov.ua/static-objects/npu/sites/1/uploaded-files/prezantaciia-strategiyi-rozvitku.pdf>> (in Ukrainian)
- Karpovych, B., 2026. Natsionalna politsiia tse: sertse bezpeky Ukrainy (National police is: the heart of Ukraine's security). (online) Available at: <<https://www.karpaty.net.ua/naczionalna-policziya-cze-sercze-bezpeky-ukrayiny/>> (in Ukrainian)
- Ivashchenko, I.V., 2023. Community Policing yak «dorozhnia karta» zdiisnennia preventyvnoi diialnosti natsionalnoi politsiieiu v obiednani terytorialnii hromadi (Community Policing as a "road map" for the implementation of preventive activities by the national police in a unified territorial community). *Derzhava ta rehiony. Seriia: Pravo*, 4(82), T. 2. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2023.4.2.22> (in Ukrainian)
- Lebedieva, N.V., 2018. Proiekty vzaiemodii politsii z naselenniam yak zasib realizatsii instytutu partnerstva v Yevropi (Projects of police interaction with the population as a means of implementing the institution of partnership in Europe). *Pravo i suspilstvo*, 4(2), s. 115– 120. (online) Available at: <https://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/4_2018/part_2/22.pdf> (in Ukrainian)

Nadezhdenko A.A.

TRANSFORMATION OF THE LAW ENFORCEMENT FUNCTION OF THE STATE: THE CONCEPT OF COMMUNITY POLICING IN THE PUBLIC SECURITY SYSTEM

The article is devoted to a comprehensive study of the transformation of the state's law enforcement function, focusing on the implementation of the Community Policing (CoP) strategic model as a service-oriented paradigm of interaction between the police and society. The relevance of the chosen topic is predetermined by the need to build a resilient national security architecture in the face of modern threats, where the level of social cohesion and trust in law enforcement institutions becomes a decisive factor in state stability. Appealing to the social partnership model is essential for understanding the transition from military-repressive and control methods to a human-centric approach in the activities of law enforcement agencies.

The paper examines in detail the philosophical and practical essence of the Community Policing concept, where the police are interpreted not as a separate body of state coercion, but as a service-oriented agency integrated into the community. It is emphasized that the key task of such interaction is the decentralization of the process of identifying legal threats, where operational priorities are formed with direct consideration of public opinion. Particular attention is paid to the change in effectiveness evaluation criteria: the level of public trust becomes the main indicator of police performance, correlating with the principles of "soft law" and international standards.

Based on the study of international practices, the effectiveness of specific CoP tools is explored, including neighborhood watch programs, the functioning of joint coordination councils, and digital prevention projects. The experience of building personal trust-based relationships between officers and residents is analyzed, along with the implementation of multidisciplinary strategies where the synergy between police and social services allows for the effective protection of vulnerable populations. Domestic initiatives, such as the "Community Police Officer" project, are considered separately, having proven their viability even under the difficult conditions of martial law.

The article provides a thorough analysis of the evolution of the National Police of Ukraine's development strategy until 2030, where Community Policing emerges as a proactive model involving the systematic prevention of problems before they arise through modern technologies and AI analytics.

Ultimately, it is emphasized that the ideas of social partnership and collective responsibility have become the foundation for forming a sustainable security environment. It is found that the adaptation of advanced interaction methods allows for a shift in emphasis from quantitative indicators to qualitative criteria — the feeling of safety and trust, which meets the democratic standards of a rule-of-law state.

Keywords: Community Policing, social partnership, National Police of Ukraine, public security, service-oriented model, community police officer, preventive activities, public trust.

Статтю було подано / The article was submitted	20.03.2026
Статтю було прийнято / The article was accepted	21.04.2026